

บทที่ 3

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์คะแนนจากแบบวัดความเจริญส่วนบุคคลเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนครั้งทดสอบก่อนการทดลอง และคะแนนครั้งทดสอบหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังนี้คือ

ตารางที่ 1 แสดงค่าคะแนนจากแบบวัดความเจริญส่วนบุคคล ค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ครั้งทดสอบก่อนการทดลองและครั้งทดสอบหลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง				กลุ่มควบคุม			
คนที่	ก่อน การทดลอง	หลัง การทดลอง	คะแนนที่ เปลี่ยนแปลง	คนที่	ก่อน การทดลอง	หลัง การทดลอง	คะแนนที่ เปลี่ยนแปลง
1	389	434	45	1	333	359	26
2	423	510	87	2	384	38	-
3	368	486	118	3	379	326	-53
4	450	496	46	4	422	423	-
5	504	538	34	5	413	414	1
6	335	374	39	6	355	367	12
7	443	518	75	7	375	384	9
8	334	406	72	8	424	403	-21
9	467	487	20	9	335	328	-7
10	314	490	176	10	379	399	20
11	401	483	82	11	496	501	5
12	235	354	119	12	287	340	53
13	391	549	158	13	263	263	-
\bar{X}	388.77	471.15	82.38	\bar{X}	372.77	376.23	3.46
S.D.	69.59	58.58	46.50	S.D.	58.78	55.40	23.66

จากตารางที่ 1 แสดงค่าคะแนนที่ได้จากแบบวัดความเครียดก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมครั้งทดลองก่อนการทดลอง ซึ่งเมื่อคิดเป็นค่ามัธยฐานเลขคณิตแล้วพบว่า ค่ามัธยฐานเลขคณิตของทั้งสองกลุ่มต่างกัน 16 คะแนน โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุม และเมื่อนำไปทดสอบค่าที (t-test) แล้ว ปรากฏว่าค่ามัธยฐานเลขคณิตของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในครั้งทดลองก่อนการทดลองมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ในครั้งทดลองหลังการทดลอง ปรากฏว่าค่ามัธยฐานเลขคณิตของทั้งสองกลุ่มเปลี่ยนแปลงไปโดยกลุ่มทดลองมีค่ามัธยฐานเลขคณิตเพิ่มขึ้นจาก 388.77 เป็น 471.15 ส่วนกลุ่มควบคุมมีค่ามัธยฐานเลขคณิตเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยจาก 372.77 เป็น 376.23 และค่ามัธยฐานเลขคณิตของทั้งสองกลุ่มในครั้งทดลองหลังการทดลองนี้ต่างกัน 94.92 คะแนน

ตารางที่ 2 แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนครั้งทดสอบก่อนการทดลองและคะแนนครั้งทดสอบหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนครั้งทดสอบหลังการทดลองของกลุ่มตัวอย่างกับการเข้ากลุ่มจิตสัมพันธ์ (r_{x_2t}) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนครั้งทดสอบก่อนการทดลองของกลุ่มตัวอย่างกับการเข้ากลุ่มจิตสัมพันธ์ (r_{x_1t}) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนครั้งทดสอบก่อนการทดลองของกลุ่มตัวอย่างกับคะแนนครั้งทดสอบหลังการทดลองของกลุ่มตัวอย่าง ($r_{x_1x_2}$) และค่าที (t-test) ของกลุ่มตัวอย่างครั้งทดสอบก่อนการทดลองและครั้งทดสอบหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		r_{x_2t}	r_{x_1t}	$r_{x_1x_2}$	t-test
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D				
กลุ่มทดลอง	388.77	69.59	471.15	58.58	0.64	0.12	0.71	5.24*
กลุ่มควบคุม	372.77	58.76	376.23	55.40				

* $p < .01$

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ด้วยการทดสอบค่าที (t-test) ของแมกเนมาร์ (McNemar) พบว่าคะแนนจากแบบวัดความเจริญส่วนบุคคลของกลุ่มทดลองเพิ่มขึ้นมากกว่าคะแนนจากแบบวัดความเจริญส่วนบุคคลของกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า กลุ่มทดลองที่ได้เข้ากลุ่มจิตสัมพันธ์ จะมีความเจริญส่วนบุคคลสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เข้ากลุ่มจิตสัมพันธ์

ผลการวิเคราะห์ที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาว่ากลุ่มทดลองที่ได้เข้ากลุ่มจิตสัมพันธ์จะมีความเจริญส่วนบุคคลสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เข้ากลุ่มจิตสัมพันธ์ในทุก ๆ ด้านหรือไม่ ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์คะแนนจากแบบวัดความเจริญส่วนบุคคลในแต่ละด้าน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนครั้งทดสอบก่อนการทดลองและคะแนนทดสอบหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนครั้งทดสอบก่อนการทดลองและคะแนนครั้งทดสอบหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนครั้งทดสอบหลังการทดลองของกลุ่มตัวอย่างกับการเข้ากลุ่มจิตสัมพันธ์ (r_{x_2t}) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนครั้งทดสอบก่อนการทดลองของกลุ่มตัวอย่างกับการเข้ากลุ่มจิตสัมพันธ์ (r_{x_1t}) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนครั้งทดสอบก่อนการทดลองของกลุ่มตัวอย่างกับคะแนนครั้งทดสอบหลังการทดลองของกลุ่มตัวอย่าง ($r_{x_1x_2}$) และค่าที (t-test) ของคะแนนในแต่ละด้านของกลุ่มตัวอย่างครั้งทดสอบก่อนการทดลองและครั้งทดสอบหลังการทดลอง

1	กลุ่มตัวอย่าง	ก่อนทดลอง		หลังการทดลอง		r_{x_2t}	r_{x_1t}	$r_{x_1x_2}$	t
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD				
1. รับรู้ความเป็นจริง ของตนเอง	กลุ่มทดลอง	51.77	8.41	62.23	6.42				
	กลุ่มควบคุม	49.08	10.03	48.62	10.09	0.63	0.14	0.77	5.67*
2. มีความกล้าที่จะเปิด เผยตนเองอย่าง แท้จริง	กลุ่มทดลอง	49.08	8.98	60.31	7.25				
	กลุ่มควบคุม	46.08	7.42	46.23	7.02	0.70	0.18	0.61	4.45*
3. มีความมั่นคงใน จิตใจ	กลุ่มทดลอง	48.62	8.04	59	10.36				
	กลุ่มควบคุม	44.54	9.89	45.31	8.58	0.58	0.22	0.66	2.68*
4. มีชีวิตอยู่ในปัจจุบัน ขณะ	กลุ่มทดลอง	43.62	9.23	55.08	9.07				
	กลุ่มควบคุม	42.08	6.59	43.08	6.66	0.60	0.09	0.59	3.69*
5. มีความเป็นตัวของตัวเอง	กลุ่มทดลอง	47.92	8.45	56.92	8.11				
	กลุ่มควบคุม	46.39	9.17	46.15	10.43	0.49	0.09	0.78	4.11*

ด้านที่	กลุ่มตัวอย่าง	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		r_{x_2t}	r_{x_1t}	$r_{x_1x_2}$	t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
6. รับรู้สิ่งต่าง ๆ ตาม ความเป็นจริง	กลุ่มทดลอง	48.69	8.94	57.15	7.73				
	กลุ่มควบคุม	48	6.85	47.08	5.86	0.59	0.04	0.59	4.15*
7. มองชีวิตอย่างมี คุณค่า มีความหมาย	กลุ่มทดลอง	52.23	12.25	61.54	9.74				
	กลุ่มควบคุม	48.39	13.07	47.92	11.53	0.54	0.23	0.85	3.77*
8. ยอมรับและเข้าใจ ผู้อื่นอย่างแท้จริง	กลุ่มทดลอง	50.85	9.57	60.38	8.28				
	กลุ่มควบคุม	50.15	7.09	51.77	5.96	0.51	0.04	0.57	3.28*

$$p < .01$$

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ด้วยการทดสอบค่าที (t-test)

ของแมกเนมาร์ (McNemar) พบว่าคะแนนจากแบบวัดความเจริญส่วนบุคคลในทุก ๆ ด้าน
ของกลุ่มทดลองเพิ่มขึ้นมากกว่าคะแนนจากแบบวัดความเจริญส่วนบุคคลในทุก ๆ ด้านของกลุ่ม
ควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลอง ได้เข้ากลุ่มจิตสัมพันธ์ภาวะ
มีความเจริญส่วนบุคคลสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เข้ากลุ่มจิตสัมพันธ์ในทุก ๆ ด้าน